

”GUDS”-TJÄNST ELLER ”JAG”-TJÄNST

I dagens moderna kyrka finns en tydlig skillnad mellan en gudstjänst som är centrerad kring individens behov och önskemål, och en gudstjänst där Gud står i centrum och där församlingen samlas för att ära och tjäna honom. En gudstjänst som styrs av "jag-tjänst" innebär att vi närmar oss samlingen med en förväntan om att Gud och de andra medlemmarna i församlingen finns där för att tillgodose våra egna behov och önskemål. Här blir gudstjänsten en plats där vi söker vår egen tillfredsställelse genom musik, predikan eller andra upplevelser, och där vår egen bekvämlighet ofta sätts över andras eller Guds vilja. Det handlar då om att Gud och församlingen ska "tjäna" oss, och vi förväntar oss att andra ska offra sig för vår egen del, utan att vi själva behöver göra något avkall på våra egna preferenser. Jesus utmanar oss i Matteus 16:25:

- *"Den som vill rädda sitt liv ska mista det, men den som mister sitt liv för min skull ska finna det."*

Här påminns vi om att tro handlar om att sätta våra egna önsknings åt sidan för att följa honom.

I kontrast till detta, i en gudstjänst där Gud är i fokus, handlar det om att vi kommer för att ära och tjäna honom. Det innebär att vi ställer vår egen vilja åt sidan för att ge honom den ära han förtjänar, och att vi är beredda att offra oss själva för Guds rike och för våra medmänniskor. En sådan gudstjänst bygger på den bibliska ordningen där vi först och främst är kallade att tillbe Gud och ge honom vår ära, inte för att vi ska få något ut av det, utan för att ge honom vår tillbedjan och vår tacksamhet. Detta är vad Paulus påminner oss om i Romarbrevet 12:1:

- *"Jag uppmanar er därför, syskon, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer, som behagar Gud, vilket är er andliga gudstjänst."*

Här ser vi att vårt primära syfte i gudstjänsten är att frambära våra liv som ett offer för Gud, och detta är vårt kall som troende.

Den moderna kyrkans struktur kan ibland återspegla en hierarkisk ordning där individen sätts överst – där det viktigaste blir vad den enskilda personen får ut av gudstjänsten. I denna ordning är det lätt att Gud och församlingen hamnar i bakgrunden, medan individens preferenser och behov blir dominerande. Detta skapar en kultur av självcentrering där vi ser på gudstjänsten som ett tillfälle för personlig upplevelse, snarare än som en plats för att ge ära åt Gud. Jesus talar till oss i Lukas 9:23 och säger:

- *"Om någon vill följa mig, ska han förneka sig själv och ta sitt kors varje dag och följa mig."*

Vi påminns om att sann efterföljelse innebär att sätta Gud och hans vilja i centrum, inte vår egen.

Den nytestamentliga bibliska ordningen däremot, lär oss att sätta Gud först och att vara beredda att offra vår vilja för hans ära och för andras bästa. Det innebär att vi kommer samman i en gemenskap som är byggd på ödmjukhet, där vi inte ser på gudstjänsten som ett forum för att tillgodose våra egna önskemål, utan som en plats för att ära Gud och tjäna varandra. Paulus uppmanar oss i Filipperbrevet 2:3-4:

- *"Gör inget av själviskhet eller fåfänglig ära, utan var ödmjuka och sätt andra högre än er själva. Tänk inte på ert eget bästa, utan på andras."*

Den bibliska synen på gudstjänst fokuserar på att vi som församling samlas för att tillbe Gud och för att bygga upp varandra genom denna tillbedjan, inte för att få något för oss själva i första hand.

Sammanfattningsvis handlar det om att återvända till en nytestamentlig ordning där Gud är i centrum, där vi som församling är beredda att offra vår vilja för hans ära, och där vår gemenskap är grundad på ömsesidigt tjänande och inte på att individens behov står överst. När Gud sätts först i gudstjänsten, skapar det en miljö av sanna offer, enighet och helighet, där både Gud och våra medmänniskor är i fokus – inte bara oss själva. Jesus säger i Johannes 4:23-24:

- *"Men det kommer en tid, och nu är den här, då de verkliga tillbedjarna ska tillbe Fadern i ande och sanning. För sådana tillbedjare vill Fadern ha."*

När Gud är i centrum kommer vi också att finna att våra egna behov tillfredsställs på ett djupare sätt, eftersom vi lever i enlighet med hans vilja och får vara del av hans större syfte.